

Ch ư ng 12

Gi t N ư c M t C a Tô L c

Mc dù ã ki t s c nh ng do m i ng t ư c, Tô L c không yên gi c, trong khi Ti u T n n m c nh công say s a.

Khi Tô L c t nh d y, tr i ã sáng h n. Công i d y, a m t quan sát bên ngoài qua khe c a. Trên sân bóng xu t hi n m y ng ị có dáng v nh cán b , D ư ng Nhu và cô giáo Mãn ang nói i u gì ó v i b n h , s c m t hai ng ị r t nghiêm túc.

Tô L c m c áo, y r a i ra ngoài.

M t ng ị àn ông trung niên xách c p công v n nói v i D ư ng Nhu : “Ti u D ư ng, chúng tôi r t khâm ph c tinh th n c a c u, nh ng ây là xu th t t y u, s m mu n c ng đi n ra.”

“C c tr ư ng Chu, mong ông hãy suy ngh ị n tình hình th c t c a b n tr .” D ư ng Nhu c t gi ng thành kh n.

“D ư ng nhiên, chúng tôi ã suy ngh r i, b n tr có th ị n s ng n i trú tr ng ti u h c trung tâm.”

“Chúng không n p n i ti n h c.”

“Sao không n p c? Ti u D ư ng, c u ư ng b b ngoài c a b n chúng ánh l a. B m b n tr làm thuê bên ngoài, làm gì không có ti n n p cho nhà tr ng? Ch là h không mu n n p mà thôi.”

“N u có th gi l i tr ng ti u h c c a làng D ư ng Khê, b n tr không c n ph i n p kho n ti n ó, chúng có th ị h c thêm m t th i gian.”

C c tr ư ng Chu t ra m t Kiên nh n. “Ti u D ư ng, c u ư ng c ch p nh v y, ây là quy t nh c a c p trên, tôi c ng ch ch p hành m nh l nh c a lãnh o mà thôi.”

“L n tr c, C c tr ư ng nói có th gi l i tr ng h c này.”

“T i l n tr c c u b o có ng ị quyên ti n xây d ng nên tôi m i ư ng ý b ng không tôi ã óng c a t lâu r i”. C c tr ư ng Chu càng nói càng t c gi n, ông ta ch tay v phía phòng h c. “C u không th y phòng c t i tàn n m c này à? Có l ch hai tr n m a l n là s p. N u x y ra v n v an toàn chúng ta s b i t ó. Nói tóm l i, óng c a s m ch ng nào t t ch ng ó.”

“Chúng tôi v n ang c g ng tìm ki m kho n ti n xây d ng...” D ng Nhu y u t a ra l i h a.

C c tr ng Chu i ra ngoài. “Ti u D ng, c u không c n hao tâm t n trí n a, chúng tôi s thu x p n th a chuy n này.” Ông ta t nhiên d ng b c, quay sang cô giáo Mãn. “Ti u Mãn, cô hãy d y h t h c k này, t h c k sau, b n tr s chuy n n tr ng ti u h c trung tâm.”

Cô giáo Mãn mi n c ng g t u.

C c tr ng Chu r i kh i tr ng h c. D ng Nhu không ch u b cu c, i theo thuy t ph c ông ta. Tô L c ng d i mái hiên, ch ng Ki n toàn b c nh t ng này. Cô giáo Mãn quay u nhìn cô, vi n m t hoe.

“Tr ng ti u h c trung tâm n m âu?” Tô L c h i.

“ trong huy n.”

“Xa nh v y à?”

“Vâng, h n n a chi phí n i trú r t cao, ng ị dân làng này không óng n i.”

“Ph i làm th nào bây gi ?” Tô L c h i.

“B n tr s b h c ch sao! Chúng ch c n bi t vi t tên mình là .” Nói xong, cô giáo Mãn cúi u r i i.

Tô L c quay v phòng, lay ng ị Ti u T n. “Ti u T n, ch mau d y i!”

Ti u T n b ánh th c t gi c ng say, hai m t n. “X y ra chuy n gì th .” ng t à?”

“Sao hôm qua ch l i cùng Tiêu Ki n Thành n ây?” Tô L c h i.

“Ch ...” Nh c n chuy n này, Ti u T n h t s c r . “Ch làm sao bi t c? Ch b Tiêu T ng ép dò h i hành tung c a cô. Ch ành tìm m cô, m cô nói cô i C Bình công tác. Sau khi báo tin này cho c u ta, ch li n b c u ta b t cóc lên xe, lái th ng n ây. Ch ã nói với c u ta, ch không th ng i ô tô ng dài vì b say xe nh ng c u ta m c k , lái xe nhanh nh bay, làm ch nh ch t i s ng l i. Ngoài ra, ông xã ch còn t ng dù b nhà ra i v i ng i àn ông khác...”

“V y t i sao anh ta l i b i mà ch ng nói m t câu nào?”

“Ch làm sao bi t c món n gi a cô và Tiêu T ng! Nh t nh là c u ta nhìn ra m i quan h m ám gi a cô và D ng Nhu nên m i t c gi n b i. Tô

L c, ch ph i quay v thành ph , cô mau ngh cách giúp ch i, xem n i này có tàu h a hay máy bay không?”

Tô L c không tr l i. Cô l y di ng t trong ba lô, tìm thanh g sau cánh c a r i lao ra ngoài. úng lúc D ng Nhu y c a i vào, hai ng ị g n nh âm vào nhau.

“Ti u T n chút nào ch a?” Anh h i.

“R i ” Tô L c ti p t c i ra ngoài. D ng Nhu quay u h i: “Em i âu th ?”

“Em mu n g i i n tho i.”

“Anh i cùng em.”

“Không c n u.” Tô L c t ch i m t cách Ki n nh. Trong lòng cô th t s c m th y áy náy v i D ng Nhu .

D ng Nhu im l ng nhìn cô. Tô L c l p tức quay ng ị, leo lên ng n núi sau nhà. Cô v a i v a vung thanh g trong tay, g t h t cây c ch n ng, d ng nh ch nh v y m i có th xóa b tâm tình ph c t p ang tích t trong lòng cô. Lên n nh núi, Tô L c tìm n bãi t b ng mà cô và D ng Nhu t ng ng i, ng ó c g ng i u ch nh nh p th .

Sau ó, cô m di ng. Màn hình l i hi n lên vô s tin nh n.

Tiêu Ki n Thành nh n tin trách cô: “T i sao l i cúp i n tho i c a tôi? S nh n n i c a tôi c ng có gi i h n. N u c c tin nh n này thì tr l i tôi ngay!”

“Cô mau g i i n i, có vi c g p!”

“Thông báo v i cô l n cu i, mau g i i n i!”

“Tôi ang trên ng n C Bình, hãy nh n cho tôi a ch c th .”

“Tôi ã i qua Cát Th r i. Dù cô không nói cho tôi bi t, tôi c ng có th tìm ra cô.”

Tô L c ch t nh n s c m t liên t c thay i c a anh ta khi nhìn th y cô t i qua. Ng ị có ti n m i tùy ý nh v y sao? Ng ị có ti n m i có th làm x ng làm b y? Ng ị có ti n m i l y vi c chinh ph c i t ng khác phái làm trò vui? Ng ị không có ti n ch ngh n nh ng chuy n nh hôm nay n gì, s ng âu? i h c hay b h c i làm thuê? Kiên trì hay u hàng?...

Bây gi , Tô L c ch mu n u hàng. Cô t nhiên c m th y b n thân quá ngu ng c, s m bi t v quyền góp quan tr ng n th thì cô nên i x v i tên công t ó t t h n, né tránh nh ng cu c tranh cãi vô v .

Cô hít m t h i th t sâu r i b m s c a Tiêu Ki n Thành. Ch hai h i chuông, u dây bên kia ã có ng i b t máy, ng khí v n lãnh m nh th ng l : “A lô!”

“Tôi xin l i!” Tô L c nói nh v i anh ta.

“Gì c ?” Tiêu Ki n Thành ng nh không tin vào tai mình.

“Tôi mu n nói l i xin l i.”

“T i sao?” Tiêu Ki n Thành h i, ng khí r t xa cách.

“Tôi không biết nguyên nhân vì sao, tôi ch bi t b n thân ã c t i v i anh, khi n anh không vui, nên bây gi tôi xin l i anh.”

“Ý cô là gì v y? Tôi âu có i m nào không vui?”

“Anh...” Nghe anh ta nói v y, Tô L c th t ch ng bi t i áp ra sao.

“Làm ph n , i u quan tr ng nh t là ng có t - huy n - ho c. Vô duyên vô c nói xin l i, tôi ang r t b n, không có th i gian ti p cô.” Nói xong, Tiêu Ki n Thành li n cúp i n tho i.

Tô L c nhìn ch m ch m vào i n tho i đi ng, mãi v n không th nh th n. Không c! Không th k t thúc nh v y! Cô nh th m r i quy t nh g i l i s v a r i.

“Cô làm gì v y? Tôi ã nói tôi ang r t b n.” Tiêu Ki n Thành b c b i lên tí ng.

“Dù th nào... Dù tr c kia x y ra chuy n không vui gì, tôi c ng xin anh hãy ti p t c ng h qu t thi n c a chúng tôi.”

“Cô thu c qu t thi n nào h ?”

“Tôi...”

“ Ng có lên gi ng v i tôi, c ng ng tìm tôi òi ti n. Tôi ã nói r i, tôi không có h ng thú v i nh ng vi c ó.”

“Sao anh...” Nghe i ph ng nói nh ng l i này, Tô L c ch h n không th m a mai anh ta m t tr n.

Nh ịng Tiêu Ki n Thành không cho cô c h i, l p t c ti p l i: “C nh v y i!” ị n tho i l i m t l n n a t t ịngóm.

Tô L c t c n m c ném đi ịng xu ịng b ị c tr c m t. ị n tho i n y l ịn n y xu ịng, d ịng l i r i b m t cánh tay thò xu ịng nh t. Là D ịng Nhu , cu i cùng anh c ịng i theo cô l ịn ịy. A nh t ị n tho i, l ịng l ị a cho cô.

“Em không c n! Anh ta ị ch t ị! Tên kh n ki p vô li ịm s này! l u mạnh, c n b ị...” Tô L c hét l ịn v ị D ịng Nhu . Cô dùng h t nh ịng t ịng ác c mà b n thân có th ịng ra m ịng ch i m t ịng ị.

n cu i cùng, cô b ịng d ịng b t khóc, n c m t ch y dài trên gò má, c h ịng ngh n l i. D ịng Nhu l ịng l ị dang tay ôm cô vào lòng, v l ịng an ị cô

“D ịng Nhu , em xin l ị!”

“Anh không trách em, ịy không ph ị l i c a em.”

“Là l i c a em, do em không t t, em ị làm h ịng m i chuy n. Em xin l ị!”

“Em ịng ngh v y, anh bi t không ph ị do em, anh bi t c ...”

“Tên l u mạnh ó... Tên kh n Tiêu Ki n Thành... Em không nên á h n... Em nên nh n nh n m i ph ị...” Tô L c nói ịng t qu ịng.

“ ịng ngh ịng ị nhi u. Em làm r t úng, là anh ta không t t. ịng khóc n a?..”

ị t l ịu, Tô L c không c khóc tr n nào tho i mái nh v y Cô khóc n c n nh m t a tr , nh ịng có ịng l ịng nghe, có ịng ị an ị, dù trong lòng r t bu n, cô v n c m th y h ịnh phúc.